

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 21 (6)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Maja 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5856

**N. V. „Splendor“ gloeilampenfabrieken „Splendor Lampworks“,
Nijmegen, Holandija.**

Postupak za izradu sijalica bez vrhova.

Prijava od 16. novembra 1927.

Važi od 1. aprila 1928.

Traženo pravo prvenstva od 22. novembra 1926. (Holandija).

Pronalazak se odnosi na postupak za izradu sijalica bez vrhova. Po ovom postupku cevi za provetravanje i otvori za isto leže u cilindričnom delu podnožja sijalice.

Takve sijalice do sad su izrađivane na sledeći način:

Pošto se podnožjem (pod ovim se razume celokupan deo sijalice na kome su postavljeni osloni za žice, strujovodne žice (elektrode) i same žice za žarenje (usijavanje) sa žicama za dovod struje, nosačem za svetleće žice i t. d. Zatope u omotu (zvono), onda se dele na viaču, gde se omot zatapa sa poklopcem cevi, koja obrazuje podnožje, zatapa sisak crpke.

Ovaj postupak je poglavito vrlo zgodan za ručni rad.

Drugi postupak sastoji se u tome, što se u staklenu cev, u kojoj se nalaze žice za dovod struje, uvodi druga savijena staklena cijev, koja služi kao sisak crpke. Ova cevčica zatapa se sa savijenim krajem u zidu poklopca, za koje se vreme vazduh uteruje kroz sisak. Na taj način postaje otvor, koji će docnije služiti za vetrenje.

Ovde postoji ta nezgoda, što se mnogo lomi.

Po jednom drugom postuku se zatim u suženom delu zatapa vrat i sisak crpke, pri čem se jedan deo spolne cevi i jedan deo siska stapa u jednu jedinu staklenu masu oko dovodnih žica. Po tom se kroz sisak

uteruje vazduh, usljed čega u topljenom delu postaje otvor.

Ovaj postupak ima mnogo nezgoda, naročito kod sijalica za automobile, rudarske sijalice, lampe za osvetljenje i dalje kod sijalica sa više svetlećih tela ili gde se nahode još i druga tela, zašto se moraju više od dve dovodne žice zatapati u podnožju.

Ove sijalice skoro uvek imaju mali omot (zvono) i moraju se snabdeti malim čaurama; poprečni presek staklene cevi, iz koje se mora načiniti podnožje ovih sijalica mora uvek biti vrlo mali.

Ove male dimenzije čine, da imamo samo vrlo mali prostor za dovodne žice, pri čem se ovaj prostor umanjuje još i otvorom za vetrenje. Na ovaj način postaju u suženom (zatopljenom) delu, često naponi, usljed čega zvono prska za vreme zatapanja nožice (podnožja), te otuda sprovodne žice nisu više hermetički zatvorene.

Po pronalasku se podnožje gradi na način usvojen za sijalice sa vrhovima.

Postupak po pronalasku sastoji se u tome što se na jednom kraju siska za crpku duva jedna loptica a drugi kraj zatvara pomoću jednog gumenog zatvarača ili na koji drugi način. Ovaj se sisak, pošto se jedan deo zatopi oko dovodne žice i presuje postavlja u cilindričan deo podnožja pa se po tom podnožje sagreva do visine loptice

na sisku, tako da se zid cilindra stopi sa lopticom. Ova masa se vazduhom probuši, i to pritiskom istog, koji postaje u sisku usljed zagrevanja vazduha u njemu.

Po ovom postupku načinjena sijalica odlikuje se time, što sisak za crpku na kraju, koji se nalazi kod otvora za vetrenje, ima loptasto proširenje. Zato što je zid stakla na sisku izduvane loptice vrlo tanak i što pritiskom intimno spaja se sa rastopljenim staklom podnožja, to se ovde ne javljaju nikakva materijalna naprezanja. Opi ti su pokazali, da podnožje kod sijalica po ovom pronalasku nikad ne prska dok otvor za vetrenje ima dovoljno prostora.

Postupak po pronalasku je podrobno opisan na primeru jedne sijalice.

Sl. 1 je sisak za crpku za izduvanim loptastim proširenjem.

Sl. 2 pokazuje sisak za crpku bez zapušača.

Sl. 3 je izgled jedne presovane nožice sa dovodnim žicama za struju, i siskom sa loptastim proširenjem i otvorom za vetrenjem.

Sl. 4 je izgled sa strane jednog podnožja.

Sl. 5 je izgled jedne sijalice izrađene po pronalasku.

Po postupku upotrebljava se sisak za crpku, koji se sastoji iz jedne staklene cevčice 1, na čijem je jednom kraju izduvana loptica 2, po tom se drugi kraj zapuša pomoću jednog organa 3, ili zatapanjem. Pošto se u nožici 4, postave žice 5, i nožica pod 6, presuje na običan način, onda se u istu postavlja sisak 1 tako, da loptica 2 stoji u cilindričnom delu nožice 4.

Po pronalasku se zid nožice, prema kojoj leži loptica 2, zagreva plamenom. Staklo, koje omekšava na zagrejanom delu

pritiskuje se prema loptici, tako da se deo 4, i kuglica 2, zatapaju. Istovremeno postaje zagrevanjem vazduha u zatvorenom sudu 1, nadpritisak u loptici, usljed čega se zid na najmekšem mestu t. j. na mestu topljenja buši (između loptice 2 i zida), tako da se obrazuje otvor jedan za vetrenje. Po sebi je jasno da začepljivanje cevčice 1 može izostaviti se, ako se lamo uduvanjem vazduha ili gasa izazove potreban pritisak.

Kako je zid loptice 2 vrlo tanak i ova pritiskom sa rastopljenim staklom nožice 4 vezana, to su izbegnuta neželjena naprezanja, tako da nožica 4 retko prska. Tako isto ostaje dovoljno prostora za dovodne žice.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za izradu sijalica bez vrhova, kod kojih se sisak za crpku i otvor za vetrenje nalaze u cilindričnom delu nožice, naznačen time, što se na kraju siska duva jedna loptica, koja se unosi u cilindričan deo nožice, po tom se mesto prema loptici zagreva, tako da se zid sa lopticom topi, pri čem se zatopljeno mesto nadpritiskom u sisku probija.

2. Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što se nadpritisak u sisku dobija zagrevanjem vazduha u sisku zatvorenim pre zatvaranja slobodnog kraja.

3. Postupak po zahtevu 1 i 2, naznačen time, što se sisak prvo uvlači i zatapa pošto se kraj nožice oko sprovodnih žica stapa u masu i presuje.

4. Postupak po zahtevu 1—3, naznačen time, što sisak na kraju odmah do otvora za vetrenje ima loptasto proširenje.

Fig. 1.

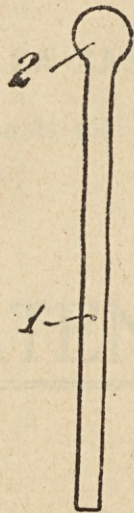

Fig. 2.

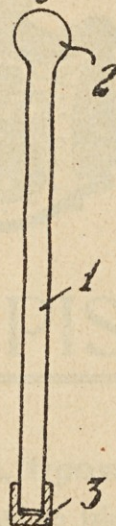

Fig. 3.

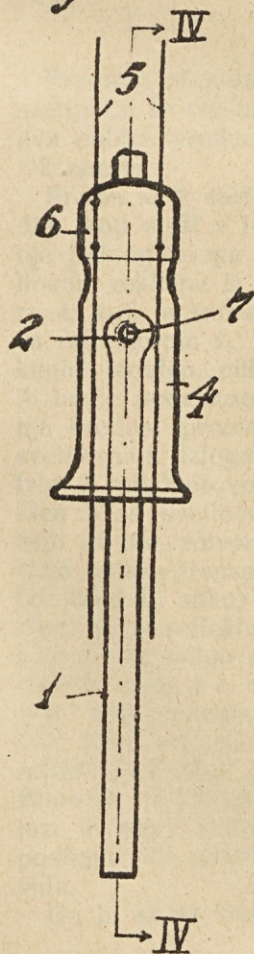

Fig. 4.

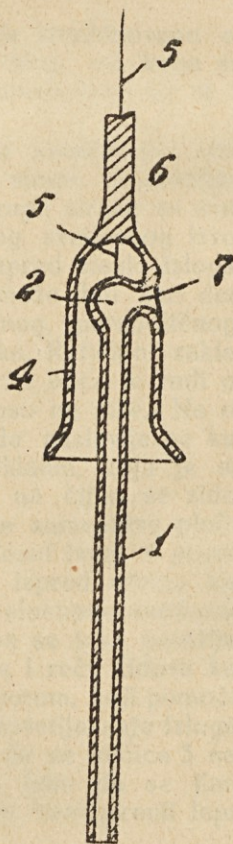

Fig. 5.

